

TICĪGĀS ĢIMENES

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Apd 10:1–28, 34, 35 | 1kor 2:2; 1tes 5:21, 22; Jņ 1:12, 13; 3:7; 1Jņ 5:1.

ATMIŅAS PANTS:

“Tādēļ.. apņēmbas pilni skriesim sacīkstēs, kas mums noliktas. Uzlūkosim mūsu ticības aizsācēju un papildītāju Jēzu, kas viņam sagatavotā prieka dēļ, par kaunu nebēdādams, ir pacietis krustu un nosēdies Dieva tronim pa labai rokai” (Ebr 12:1, 2).

Nav svarīgi, kādā dzīves posmā mēs atrodamies vai kam mēs esam gājuši cauri vai ko piedzīvosim ceļā, mēs dzīvojam noteiktā kultūrā. Mūsu vecāki, mūsu bērni, mūsu mājas, ģimenes un pat draudzes – mūs visus ietekmē kultūra, kurā mēs eksistējam, un vēl pie tam lielā mērā. Lai gan tur darbojās arī citi faktori, sabata nomaiņa uz svētdienu bija spēcīgs piemērs tam, kā tā laika kultūra spēcīgā un negatīvā veidā ietekmēja draudzi. Katru reizi, kad mēs braucam garām kādai baznīcai un redzam informāciju par svētdienas dievkalpojumiem, tas ir kā atgādinājums tam, cik tālu var sniegties kultūras vara.

Kristīgas ģimenes nepārtraukti izaicina kultūras izaicinājumi. Reizēm kultūras ietekmes var būt labas, tomēr lielākajā daļā gadījumu ietekme ir negatīva.

Labā vēsts ir tā, ka evaņģēlija spēks dod mums gaismu, mierinājumu un spēku, lai tiktu galā ar kultūras izaicinājumiem. Šajā nedēļā aplūkosim, kā mēs varam būt “ticīgo ģimenes”, cenšoties kļūt “nevainojami un šķīsti Dieva bērni, būdami neaptraipīti, sakropļotas un samaitātas paaudzes vidū, kur jūs mirdzat kā zvaigznes pasaulē” (Fil 2:15).

Lūdzu, iepazīsties ar šo tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. jūnijā.

Turi to, kas ir labs

Evaņģēlijam aplidojot pasauli, kristieši sastop dažādas kultūras un paradumus, no kuriem daudzi skar ģimeni un cilvēku attiecības. Viens no kristīgo misionāru lielajiem jautājumiem saistās ar to, kā viņiem vajadzētu attiekties pret dažādām kultūras normām daudzās jomās, tai skaitā pret ģimenes attiecībām, ko viņi personīgi varētu uzskatīt par neērtām.

Izlasi Apd 10:1–28, 34, 35. Ko mēs šeit varam mācīties par vajadzību uzvarēt pašiem savas barjeras un aizspriedumus, kad sastopamies ar citām kultūrām? _____

Kristus nomira par katra cilvēka grēkiem visā pasaulē. Daudzi vienkārši vēl nezina šo lielo patiesību. Nest šo vēsti kopā ar aicinājumu atsaukties ir kristiešu evaņģēliskā misija. Tā kā Dievs neparāda nekādu partejiskumu, kristieši ir aicināti pret ikvienu izturēties ar cieņu un godīgi, dodot iespēju satvert labo vēsti.

Pie kādiem secinājumiem nonāca agrīnie kristiešu misionāri attiecībā uz evaņģēlija atklāšanu citām kultūrām? Kādu principu mēs varam paņemt no šiem pantiem? Apd 15:19, 20, 28, 29; 1kor 2:2; 1tes 5:21, 22. _____

Lai gan visas kultūras atspoguļo cilvēka kritušo stāvokli, tām var būt arī tādi uzskati, kas ir saskaņā ar Rakstiem un kas pat ir noderīgi evaņģēlija izplatīšanai. Viens no piemēriem ir vērtība, kas tiek piešķirta tuvām attiecībām ģimenē un sabiedrībā daudzās pasaules daļās. Kristieši var atbalstīt un nostiprināt to, kas ir labs un saskaņā ar Bībeles principiem.

Vienlaikus Dieva patiesību nevajadzētu pakļaut kompromisiem. Skumji, bet baznīcas vēsture parāda, ka kompromiss un pielāgošanās kultūrām ir radījuši pseidokristīgu ticības sajaukumu, kas tiek nostādīts kā patiesā kristietība. Sātans pasludina sevi par šīs pasaules dievu un priecīgs izplata sajukumu, bet Jēzus ir izglābis šo pasauli, un Viņa Gars vada Viņa sekotājus visā patiesībā (1ņ 16:13).

Cik daudz no tavas ticības ir kultūras veidojums un cik daudz – Bībeles patiesība? Kā tu vari iemācīties atšķirt šos divus? Esiet gatavi pārrunāt šos jautājumus grupā. _____

Kultūras ietekme uz ģimeni

“Par viņu es zinu, ka viņš pavēlēs saviem dēliem un savam namam pēc viņa, un tie sargās Kunga ceļu un darīs tiesu un taisnību tādēļ, lai Kungs dotu Ābrahāmam to, ko viņam solījis” (1Moz 18:19).

Lai gan ģimenes var būt dažādas, tās veido sabiedrību. Tādējādi daudzas noteiktas dažādu sabiedrību kultūras iezīmes ir tiešā veidā saistītas ar ģimeni. Piemēram, kādā senā kultūrā tika uzskatīts, ka vīrieša pienākums ir ēst savu mirušo vecāku liķus. Citā kultūrā vīrietim, kas gribēja līgavu, vajadzēja atnest viņas tēvam pūru ar pretinieku cilts galvām. Pat mūsdienās priekšstati par bērniem, draudzēšanos, šķiršanos, laulību, vecākiem un tā tālāk lielā mērā atšķiras. Izplatot labo vēsti atšķirīgās kultūrās, kristiešiem jāiemācās pret tām attiekties tā, lai neizraisītu nevajadzīgas problēmas, tajā pašā laikā nepakļaujot kompromisam savu ticību. Protams, mums ir arī ļoti skaidri jāapzinās, kādas kultūras ietekmes vērojamas mūsu ģimenēs.

Kā kultūra ir ietekmējusi ģimenes dzīvi šajos gadījumos? Kādus principus mēs varam mācīties no tiem?

1Moz 16:1–3 _____

1Moz 35:1–4 _____

Ezras 10 _____

1ķēn 11:1 _____

Neviens no mums nedzīvo vakuumā; mūs visus un arī mūsu ģimenes ietekmē kultūra, kurā mēs dzīvojam. Mūsu kā kristiešu atbildība ir pastāvēt savā kultūrā vislabākajā veidā, kā vien mēs varam, turoties pie tā, kas ir saskaņā ar mūsu ticību, cik vien iespējams izvairoties no tā, kas ar to konfliktē.

Kādas lietas tavā konkrētajā kultūrā ir noderīgas ģimenes dzīvei un ir saskaņā ar Bibliu, un kādas nav? Kā tu vari vislabāk pielāgot savu ticību kultūrai, nepakļaujot kompromisam tās būtiskās patiesības? _____

Uzturot ģimenes pārmaiņu laikos

Pārmaiņas ir neizbēgams, satraucošs notikums ģimenēs, neskatoties uz to, kādā kultūrā tās dzīvo. Dažas izmaiņas ir saistītas ar paredzamiem pārejas posmiem dzīves ciklā. Bieži pārmaiņas ir neparedzamas, tādas kā nāve, katastrofas, karš, slimība, ģimenes pārcelšanās vai neveiksmes karjerā. Daudzas ģimenes piedzīvo ekonomiskas un sociālas izmaiņas savās kopienās un valstīs. Citas izmaiņas ir tiešā veidā saistītas ar kultūru.

Zemāk minēti piemēri lielām, pat traumatiskām izmaiņām, ko piedzīvo cilvēki. Iedomājies sevi viņu vietā! Kā šīs izmaiņas ietekmēja viņu ģimenes dzīvi? Kāds būtu tavs mehānisms, lai palīdzētu tikt ar to galā? Kā tu varētu reaģēt citādi?

Ābrahāms, Sāra un Lats (1Moz 12:1–5) _____

Hadasa (Est 2:7–9) _____

Daniels, Hananja, Mišāēls un Azarja (Dan 1. nodaļa) _____

Pārmaiņas sev līdzī nes zaudējuma piedzīvojumu un trauksmi par neziņu, kas sagaida nākotnē. Atkarībā no ģimenes spējas pielāgoties izmaiņām šie piedzīvojumi var motivēt cilvēkus uz jauniem izaugsmes līmeņiem un likt novērtēt garīgas lietas, vai arī tās var izraisīt stresu un trauksmi. Sātans izmanto pārrāvumus, ko nes izmaiņas, cerot izraisīt neuzticību Dievam un šaubas par Viņu. Dieva Vārda apsolījumi, ģimene un draugi, kā arī pārliecība, ka viņu dzīve ir Dieva rokās, ir palīdzējuši daudziem ticības varoņiem tikt veiksmīgi galā ar svarīgām dzīves pārmaiņām.

Ja jūs zināt kādu (vai varbūt ģimeni), kas piedzīvo traumatiskas izmaiņas, dariet kaut ko praktiskā ziņā, lai sniegtu viņiem palīdzību un iedrošinājumu. _____

Pretī pirmās paaudzes ticībai

Kāda ticības krīze attīstījās Israēlā pēc tam, kad nomira Jozua un viņa vienaudži?

Soģ 2:7–13. _____

Pētījumi par baznīcas un tamlīdzīgu organizāciju vērtību un ticības apliecības nodošanu nākamajām paaudzēm parāda, ka dibinātājiem ir ļoti augsta nodošanās savai ticības apliecībai. Viņi bija pirmie, kas ir aizstāvējuši tās vērtības. Vienas vai divu paaudžu laikā daudzi zaudē no redzesloka principus, kas ir vērtību pamatā. Viņi paliek organizācijā, bet bieži vien ieraduma pēc. Nākamajās paaudzēs ieradumi kļūst par tradīcijām. Dibinātāju dedzības vairs nav.

Saka, ka Dievam nav mazbērnu, ir tikai bērni. Kā tu domā, ko tas nozīmē? Sk. arī Jņ 1:12, 13; 3:7; 1Jņ 5:1. _____

Daudzas kristietības paaudzes bieži sastopama vērtību nodošanas metode ir bijusi tāda, ka vecākie vienkārši pastāsta jauniešiem, kam viņi tic. Tomēr tas, ka cilvēks uzzina, kam tic viņa vecāki vai kam tic baznīca, nav personīga ticība. Būt kristietim nozīmē vairāk nekā piederēt organizācijai ar vēsturi un dogmām. Patiesa ticība nav kaut kas ģenētisks, tā nav kaut kas tāds, kas tiek dabiski nodots no paaudzes paaudzei. Ikvienam ir jāiepazīst Kristus pašam. Draudzei kopumā un īpaši vecākiem ir jādara viss, ko viņi spēj, lai radītu vidi, kas mudinātu jaunos cilvēkus izdarīt pareizo izvēli, tajā pašā laikā jāņem vērā, ka katrs cilvēks tiek glābts vai iet bojā individuāli.

Džo, kas bija ateists, pievienojās adventistu draudzei kā pieaugušais pēc spēcīga atgriešanās piedzīvojuma. Viņš apprecējās ar adventistu sievieti un viņiem bija daži bērni, ko viņi, protams, audzināja ticībā. Kādu dienu, domādams par bērnu garīgo stāvokli, viņš teica: "Ak, ja tikai maniem bērniem būtu tādi piedzīvojumi, kādi ir man!" Ko tu viņam teiktu, ja būtu klāt, kad viņš to saka? _____

21. gadsimta skrējēji

Populārajā Bībeles pārfrāzējumā “The Message” Jūdžins Petersons vienmēr, kad Bībelē ir vārds “evaņģēlijs”, izmanto vārdu “vēsts”. Labā vēsts par Jēzu patiešām ir “vēsts”, kas pasaulei vajadzīga arī mūsdienās. Kristīgās ģimenes ir aicinātas piedzīvot to kopā un līdzdalīt visām kultūrām, kurās vien viņi dzīvo.

Kā tu varētu apkopot “vēsti”, izmantojot šos pantus? Mt 28:5–7; Jņ 3:16; Rm 1:16, 17; 1kor 2:2; 2kor 5:18–21. _____

Pirmā vēsts, ar ko mācekļi devās uz visām debespusēm, bija Jēzus augšāmcelšanās. Kristiešu ģimenes mūsdienās pievienojas garajai skrējēju rindai, pasludinot: “Viņš ir augšāmcelies”, kā Viņš tām ir uzticējies (Mt 28:7). Viņa augšāmcelšanās realitāte padara ticamu visu, ko Jēzus teica par Sevi, par Dievu un par Viņa mīlestību uz grēciniekiem, par piedošanu un par mūžīgās dzīvības garantiju ticībā Viņam.

Dedzība par evaņģēliju. Raksti ļauj ieskatīties, cik tālejoša ir evaņģēlija ietekme uz Jēzus agrīnajiem sekotājiem. Viņi atvēra savas mājas Bībeles izpētei, viņi lūdza un ēda kopā, viņiem bija kopīga nauda un resursi, viņi rūpējās cits par citu. Vēsti pieņēma veselas saimes. Vai viņi pēkšņi bija cilvēki bez vainām? Nē. Vai starp viņiem bija konflikti un nesaskaņas? Jā. Un tomēr šie Kristus sekotāji atšķīrās no neticīgajiem. Viņi atzina savu vajadzību pēc Dieva un citam pēc cita. Viņi par prioritāti bija nolikuši vienotību un saskaņu mājās un draudzē, mēģinot piepildīt Jēzus lūgšanu Ķetzemanē (Jņ 17:20–23). Viņi drosmīgi liecināja cits citam un neticīgajiem, pat riskējot ar dzīvību ticības dēļ.

Tā tam jābūt arī mums. Pat mūsdienu laikmetā, kas ir tik noslēgts pret dievišķām lietām, cilvēki, kas ir sajūsmināti par kaut ko, vēl joprojām tiek uzklausi. Gars ilgojas piepildīt cilvēku sirdis ar sajūsmu par evaņģēliju. Kad labā vēsts patiešām kļūs laba mūsu sirdīs, cik laba tā ir Vārdā, dalīšanās būs spontāna un neapstādināma.

Kādas izmaiņas varētu būt vajadzīgas tavā ģimenē, lai tā kļūtu par labāku vēsts, ko tā ir aicināta līdzdalīt, nesēju? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Pravieši un ķēniņi” nodaļa “Bābeles galmā” (479.–490. lpp.), grāmatā “Evaņģēlija kalpi” nodaļa “Brīdinājuma vārdi” (324., 329. lpp.), “Dieva cilvēki netiek cienīti” (330., 331. lpp.), grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļa “Prieks Kungā” (115.–126. lpp.)

Dieva cilvēki netiek cienīti. “Kristus reliģija paaugstina tās saņēmēju augstākā domu un rīcības līmenī, lai gan vienlaikus tā atklāj visu cilvēces ģimeni kā Dieva mīlestības saņēmēju, kas atpirkta ar Viņa Dēla upuri. Pie Jēzus kājām satiekas bagātais un nabagais, izglītotais un neizglītotais, nedomājot par savu sabiedrisko stāvokli un pasaulīgu pārākumu. Raugoties uz Viņu, ko ir piesituši krustā mūsu grēki, visas laicīgās atšķirības pazīmes tiek aizmirstas. Viņa pašreizējā dzīve, viszēlīgums, bezgalīga līdzjūtība no Viņa puses, kas tika paaugstināts Debesīs, liek nokaunēties cilvēka lepnumam, pašapziņai un sociālajam stāvoklim. Šķīsta, nesabojāta reliģija atklāj Debesīs dzimušus principus, savedot kopā visus, ko patiesība ir darījusi svētu. Visi satiekas kā asinīm atpirktas dvēseles, vienādi atkarīgas no Viņa, kas tās ir atpircis Dievam.” (Elena Vaita “Evaņģēlija kalpi”, 330. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz svētdienas pētījumu.
2. Kādus principus mēs varam atrast Elenas Vaitas augstāk minētajā citātā, kas, ja tie tiks ieviesti, lielā mērā izmainīs mūsu ģimenes?
3. Cik veiksmīgi jūsu vietējā draudze ir audzinājusi jaunākās paaudzes ticīgos? Kā jūs kā grupa varat palīdzēt draudzei šajā svarīgajā uzdevumā?
4. Kādi ir izaicinājumi, mēģinot nodot ticību nākamajām paaudzēm?
5. Kādos veidos kultūra, kurā jūs dzīvojat, ietekmē ģimenes dzīvi uz labu, un kādos veidos tā ietekmē to uz ļaunu?